

[Madsen-Mygdal.]

[Stauning]: Aa, det har jeg hørt mange Gange før!). Ja ja, men man har vel Lov at sige det; der er jo ikke indført Regeringscensur for Talerstolen her endnu, saa jeg tillader mig alligevel at sige, hvad jeg tror passer paa den foreliggende Situation.

Jeg vil slutte med at citere „Social-Demokraten“, hvori jeg har fundet en Udtalelse om Parlamentarismen, som jeg tror er rigtig og sand. Den er ganske vist noget gammel, men der gaar ogsaa undertiden flere Aar imellem, at der staaar noget rigtigt i „Social-Demokraten“, jeg maa helt tilbage til „Social-Demokraten“ for den 15. December 1926. Der staaar — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere ganske kort —:

„Parlamentarismens Kærne er den moralske Grundtanke, at hvad en Opposition kræver, bør den være rede til at vedstaa som Regering. Det er det parlamentariske Systems Kur mod Demagogi.“
(Statsministeren [Stauning]: Hør! Hør!). Ja, jeg henstiller disse rigtige Ord til den højtærede Statsministers rolige Overvejelse, naar han nu efterhaanden er kommet ud af den Ophidselse, som denne indholdsløse Tale har sat ham i.

Holdgaard: Anledningen til, at jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning, er, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal stadig kredser om den Bemyndigelse, der er givet Handelsministeren til eventuelt at yde et Tilskud af Statskassen til Opretholdelse af Sukkerproduktionen, og i den Forbindelse Gang paa Gang fremhævede, hvilket farligt Princip det er, man dér er kommet ind paa. Det giver mig Anledning til at spørge det ærede Medlem, hvilken Forskel der principmæssigt er paa, at Statskassen yder et Tilskud til Opretholdelse af Kartoffelmelsfabrikationen og til Opretholdelse af Sukkerproduktionen. Jeg forstaaer ikke Forskellen principmæssigt.

Hans Nielsen: Der er ingen Anledning til at tage disse stærkt buldrende Ord, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal nu brugte, højtideligt. Vi ved jo alle sammen saare vel, at det ærede Medlem skyder med løst Krudt, og at det skal dække over den Kendsgerning, at det Parti, han tilhører, er brudt sammen i den strenge Protestpolitik, de vilde føre fra Begyndelsen af, og at de nu ser lige saa godt som vi andre, at denne Rigsdagssamling har været rig paa Resultater, og store Resultater, og nu skal alle

disse stærke Ord dække over Nederlaget. Derfor lader jeg det ligge.

Men jeg vil gøre en Bemærkning til det ærede Medlem i Anledning af, at han i en meget bøs Tone protesterede overfor mig i Dag, fordi jeg havde læst op af hans Faders Bog. Jeg vil sige, at det ærede Medlem har ingen Grund til at protestere imod min Op læsning, jeg har ikke paa nogen Maade krænknet det ærede Medlems Faders Minde. Det ærede Medlems Fader udtaler i denne Bog sin Glæde over Perioden 1895—1901, da de militære Udgifter under J. C. Christensens Ledelse bragtes ned fra 20 til 16 Millioner, og han paaviser derefter, at Vinstres Tilbagegang og Ødelæggelse er en Følge af deres Militærpolitik. Det ærede Medlems Fader kunde selvfølgelig ikke tale om det Afrustningsforslag, der er forelagt nu, for det var jo ikke kommet til Verden den Gang.

Niels Frederiksen: Jeg vil gerne henstille til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal at give dette høje Tings Medlemmer en nærmere Forklaring paa det Udtryk, at den højtærede Statsminister havde købt det radikale Venstre. Det er den Slags Udtalelser, som er forkastelige, hvis de ikke ledsages af en Forklaring, der gør det anstændigt. Jeg vil derfor henstille til det ærede Medlem nærmere at gøre Rede for, hvad han mente med det Udtryk. Det er kun en simpel Fordring fra dem, som han fornærmer med et saadant Udtryk. Mellem hæderlige Mænd i Politik synes jeg det er rimeligt, at man forklarer den Slags Udtryk nøjere.

Madsen-Mygdal: Jeg vil naturligvis nødig saare det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksens sarte Følelser, men naar jeg har brugt Ordet købt, mente jeg, at den Aftale, der var truffet ved denne Regerings Dannelse, var, at man gav det radikale Parti 3 Ministerpladser for at sikre sig Støtten til, at Regeringen kunde holde den Tid ud, som den ønskede at holde ud. (Uro i Salen.) Ja, saa vil jeg henstille, at man lægger den Ægteskabskontrakt frem for Offentligheden, for det har stor Interesse, naar den er Basis for Regeringens Dannelse. Vi ved, den findes, men Vælgerne kender den ikke, og naar vi skal have Trustlov om alle hemmelige Aftaler, maa det vel ogsaa kunne ramme den Ægteskabskontrakt, der er Basis for Regeringsdannelsen (Statsministeren [Stauning]: Den er offentliggjort). Jeg har ikke set den.

Det forbavser mig, at det ærede Medlem Hr. Holdgaard ikke kan se Forskellen. Der